

[Økonomiministeren]

rende indflydelse på konkurrenceevne, produktion og beskæftigelse.

Der er naturligvis ikke med dette sagt, at vi ikke skal gøre alt, hvad vi kan, for at få reduceret også denne omkostningsfaktor. Man må imidlertid gøre sig klart, at mulighederne for at nedbringe renten er bestemt af forhold uden for den finansielle sektor og knyttet til størrelsen af betalingsbalanceunderskuddet og finansieringsbehovet samt ikke mindst til, at foranstaltningerne omkring pris- og omkostningsudviklingen lykkes, og at det kan lykkes at begrænse omkostningerne og prisstigningerne i forhold til omverdenen. Så vil der være basis for en stærkere eksportstigning, der kan aflaste finansieringsbehovet og dermed reducere behovet for et betydeligt spænd imellem de indenlandske og de internationale rentesatser. Samtidig vil alene det forhold, at prisstigningstakten dæmpes, åbne mulighed for et rentefald. Også på dette område afhænger meget af udfaldet af de igangværende overenskomstforhandlinger.

Alfred Hansen (DR):

Jeg takker for ministerens svar, selv om der jo ikke var noget særlig nyt i det, ministeren sagde. Jeg vil gerne om ikke korrigerer ministerens udtalelser, så gøre opmærksom på, at den debat, som ministeren henviser til, og som vi havde i foråret 1978, gik på, hvad regeringen ville gøre for at bringe renten ned. Emnet for forespørgslen i dag er med vilje drejet derhen, i hvor høj grad regeringen kan påvise at rentehøjden har indflydelse på omkostningsniveauet. Yderligere har vi taget begrebet udlånsloft med ind for at få regeringen til at tilkendegive, hvordan det efter regeringens opfattelse smitter af på omkostningsniveauet og på rentehøjden. Der er altså ikke svar at hente i det, ministeren sagde ved den sidste debat, vi havde. Det, det drejer sig om her, er, hvad rentehøjden fører med sig af ulyksaligheder for det danske samfund.

Nu kan det være gavnligt ved en sådan debat at henvise til, hvad andre har sagt om den samme ting, om det samme emne. Jeg vil gerne citere en leder fra Børsen den 22. juni 1978:

»... den danske økonomi befinder sig i en ond cirkel, og at det høje renteniveau er et udtryk herfor.«

Jeg skal som kommentar til denne udtalelse sige, at når regeringen påstår, at finansieringen af betalingsbalanceunderskuddet forudsætter et højt dansk renteniveau, og at den høje rente som omkostning forringer virksomhedernes konkurrencestilling og dermed forværrer den løbende betalingsbalance, så vil det altså sige, at den bider sig selv i halen. Regeringen siger, at vi er nødt til at have en høj rente for at klare vores betalingsbalanceunderskud, og i den forbindelse kunne man henvise til Norge, som har et større betalingsbalanceunderskud end Danmark og alligevel en rente, der kun er på cirka halvdelen af det, den er i Danmark.

Det er sådan, også med debatten i går in mente, at vi har en meget stor gæld til udlandet. Det er sådan, at den samlede årlige ydelse, det vil sige summen af afdrag og renter, allerede før den påtænkte lånoptagelse vil belaste de offentlige kasser i Danmark med 9 mia kr. i 1983.

Så fører man en stram indkomstpølitik, man fører en stram valutapølitik, man fører en stram pengepølitik. Forudsætningen for at kunne forbedre vores betalingsbalance er, at vi får en større eksport til udlandet. Derfor er det besynderligt, at regeringen ikke vil se i øjnene, at netop renten er en stor omkostningsfaktor for erhvervs livet og dermed en hindring for, at vi kan opnå det tilsigtede mål.

Finansminister Heinesen sagde til Børsen den 29. juni 1978:

»Lad mig slå fast, at regeringens mål er at nedbringe arbejdsløsheden og forbedre betalingsbalancen. En af de vigtigste forudsætninger herfor er en styrkelse af konkurrenceevnen.«

Til det skal jeg sige, at der jo heller ikke her af finansministeren er lagt op til en løsning af problemet. Man vil styrke konkurrenceevnen, men man vil ikke finde de midler og tage de metoder i anvendelse, som er en forudsætning for styrkelsen af konkurrenceevnen.

Yderligere dokumentationsmateriale for den ulyksalige høje rentes indvirkning på det danske samfund og hovedårsagen – én af årsagerne i hvert fald – til den situation, vi befinder os i, skal jeg søge i direktør for